

FINELC
Suomen yliopistojen kielikeskusten verkosto
The Network of Finnish University Language Centres

Puheenjohtajalta

Lämpimästi tervetuloa Finelcin kevään 2025 uutiskirjeen pariin!

Tässä numerossa tarkastelemme kielikeskusopetuksen ajankohtaisia teemoja viidestä eri näkökulmasta. Artikkeleissa käsitellään opiskelijälähtöistä viestintäopetusta, opettajien tulevaisuuden osaamistarpeita, pelillistettyä kurssisuunnittelua, tekoälyn rajoituksia opetuksessa sekä monipuolisen kielitaidon merkitystä koko yhteiskunnalle.

Outi Vilkkunan kanssa kirjoittamani artikkeli muistuttaa, että monipuolinen kielitaito ei ole vain yksilön etu – se on kansallinen välttämättömyys, joka tukee Suomen kansainvälistä asemaa, tutkimusta ja yhteiskunnallista vuorovaikutusta. Lauri Tolkin väitöskirjatutkimukseen pohjautuva kirjoitus nostaa esiin kielikeskusopettajien tarpeen kehittää osaamistaan nopeasti muuttuvassa opetuskontekstissa. Vilhelm Lindholm puolestaan pohtii, voisiko kieltenopetuksessa siirtyä kohti avoimen maailman pelisuunnittelua muistuttavaa rakennetta, jossa opiskelijat liikkuvat vapaammin omien kiinnostuksen kohteidensa mukaan. Natalia Bagrova tarkastelee tekoälyn rajoituksia kieltenopetuksessa ja esittelee, miten nämä rajoitteet voivat kääntyä opettajan hyödyksi opetustehtävien suunnittelussa. Eija Jokisen artikkelissa tutustumme Tampereen yliopiston saksan opintojaksoon, jossa opiskelijat kehittävät monimediaista viestintää ja suullista esiintymistä luovien projektien kautta.

Toivomme, että tämän numeron artikkelit tarjoavat inspiraatiota, uusia näkökulmia ja eväitä omaan työhön – niin arkeen kuin tulevaisuuden suunnitteluun.

Finelc toivottaa kaikille kielikeskusten opettajille ja muille lukijoille aurinkoista, rentouttavaa ja ansaittua kesälomaa!

Emmi Huttunen, Taideyliopisto

Monipuolinen kielitaito on kansallinen välttämättömyys

Outi Vilkuna, puheenjohtaja, SUKOL

Emmi Huttunen, puheenjohtaja, Finelc, Taideyliopisto

Kielten opiskelun mahdollisuudet ovat kaikilla koulutusasteilla vähentyneet, ja suomalaisten vieraitten kielten taito on voimakkaasti kapeutunut. Yhä harvemmat opiskelevat koulussa englannin ja toisen kotimaisen kielen lisäksi muita kieliä, vaikka heillä lähtökohtaisesti olisikin halua opiskella kieliä laajemmin.

Monikielisyys avaa ovia työpaikkoihin eri maissa ja kansainvälisissä yrityksissä. Laaja kielitaito helpottaa verkostoitumista ja yhteistyötä kansainvälisten kollegoiden kanssa. Työnantajat arvostavat monikielisiä työntekijöitä, koska nämä voivat toimia tehokkaasti monikulttuurisissa ympäristöissä ja tuoda lisäarvoa yritykselle.

Kieli on tiiviisti sidoksissa kulttuuriin. Kieltä oppiessa opitaan myös kulttuurisia merkityksiä, jotka heijastavat kulttuurin arvoja ja tapoja. Laaja kielitaito lisää empatiaa, kriittistä ajattelua ja kulttuurista lukutaitoa – taitoja, jotka ovat välttämättömiä sekä työelämässä että yhteiskunnallisessa vuorovaikutuksessa.

Kielitaidolla on suuri merkitys kansainvälisten suhteiden luomisessa ja ylläpitämisessä. Kun Suomi syventää yhteistyötään Euroopan unionin sisällä, esimerkiksi saksan, ranskan ja espanjan hallinta tulee entistä tärkeämmäksi. Nämä kielet sujuvoittavat viestintää, parantavat diplomaattisia suhteita ja tukevat Suomen aktiivista roolia Euroopan politiikassa ja taloudellisessa toiminnassa.

Laaja ja monipuolinen kielitaito on tärkeää myös tutkimustiedon monipuolisen ymmärtämisen kannalta. Yliopistoissa kielitaitoisten hakijoiden määrän väheneminen on heikentänyt suomalaisten mahdollisuuksia osallistua kansainväliseen huippututkimukseen. Myös medialta vaaditaan kieli- ja kulttuuriosaamista, jotta erilaiset vaikutusyritykset pystytään tunnistamaan. Maailmankuvamme kapenee vaarallisesti, jos olemme vain englanninkielisten medialähteiden varassa.

Kyky käyttää useita kieliä on keskeinen osa modernia, kansainvälisesti kilpailukykyistä yhteiskuntaa. Edistämällä monikielisyyttä ja laajaa kielitarjontaa voimme varmistaa, että tulevat sukupolvet saavat taidot, jotka ovat välttämättömiä globalisoituneessa maailmassa.

On työskenneltävä aktiivisesti sen puolesta, että kaikilla koulutusasteilla tarjotaan monipuolisesti kielioptiona ja opiskelijoilla on mahdollisuus opiskella myös muita kieliä kuin englantia ja toista kotimaista kieltä. Kieltenopetuksen vahvistaminen varhaiskasvatuksesta korkeakouluihin on investointi tulevaisuuteen, ja jokaisella tulee olla mahdollisuus kehittää kielitaitoaan taustastaan ja elämäntilanteestaan riippumatta.

Suomi tarvitsee kielitaitoisen kansan, joka pystyy vastaamaan tulevaisuuden haasteisiin. Monipuolinen kielitaito on yksi tärkeimmistä koulussa opittavista taidoista, ja sen merkitystä ei voi liikaa korostaa. On aika toimia ja varmistaa, että jokaisella suomalaisella on mahdollisuus kehittää kielitaitoaan ja siten vahvistaa Suomen asemaa kansainvälisenä toimijana.

Kielikeskusopettajien käsityksiä tulevaisuudessa tarvittavasta ammatillisesta osaamisesta

Lauri Tolkki, Itä-Suomen yliopiston kielikeskuksen johtaja

Tämä teksti on tiivistelmä Lappeenrannan kielikeskuspäivillä pitämästäni esityksestä, jossa esittelin alustavia havaintoja väitöskirjatutkimukseni ensimmäisestä osaineistosta. Aineiston analysointi on yhä kesken ja tavoitteenani on saada varsinaiset tulokset julkaistua tämän vuoden loppupuolella.

Väitöskirjani aiheena on kielikeskusopettajan ammatillinen osaaminen ja sen kehittymisen tukeminen. Tutkimuksessani selvitän kielikeskusopettajien, heidän esihenkilöidensä ja suomalaisten kielikeskusten johtajien käsityksiä siitä mistä kielikeskusopettajan ammatillinen osaaminen muodostuu, miten sen kehittymistä voidaan tukea yksilöllisesti ja yhteisöllisesti, sekä siitä millaisia osaamistarpeita tulevaisuudessa on.

Esitykseni keskittyi kielikeskusopettajien käsityksiin siitä, millaista uutta ammatillista osaamista he arvioivat tarvitsevänsä lähitulevaisuudessa. Esitykseni perustui keväällä 2024 kielikeskusopettajilta keräämääni kyselyaineistoon (N=84) ja siitä tekemiini alustaviin analyysiin. Koska tekoäly oli aineiston keräämisen aikaan erittäin ajankohtainen aihe, ei liene yllättävää, että aineistossa vaikuttaa korostuvan teknologinen osaaminen ja erityisesti tekoälyn liittyvä osaaminen. Toinen keskeinen osa-alue vaikuttaisi olevan opiskelijoiden monimuotoisuuteen ja tukemiseen liittyvä osaaminen.

Käydyssä keskustelussa nousi esiin pohdinta siitä, millaista osaamista kielikeskuspäivien toisessa plenaarissa käsitelty vihapuhe edellyttäisi kielikeskusopettajilta nyt ja tulevaisuudessa. Uskallammeko ottaa opiskelijoidemme kanssa keskusteluun myös vaikeat aiheet ja pystymmekö tukemaan niiden käsittelyä siten, että oppimisilmapiiri säilyy kaikille turvallisena? Ja toisaalta onko meillä riittävästi osaamista siihen, että osaamme evästä tulevia asiantuntijoita kohtaamaan ja käsittelemään vihapuhetta? Keskustelussa pohditutti myös arviointiosaamisen merkitys ja tekoälyn asettamat haasteet kielikeskusopetuksessa käytettävälle osaamisen arviointimenetelmille. Tämä teema oli vahvasti esillä myös monissa kielikeskuspäivien esityksissä ja työpajoissa.

Lopuksi on ilo ja etuoikeus kertoa, että tutkimustyöni jatko on tähänastista sujuvampaa, sillä Suomen Kulttuurirahaston Pohjois-Savon maakuntarahasto on myöntänyt väitöskirjalleni merkittävän rahoituksen.

Näin ollen tarkempaa analyysiä ja todellista kättä pidempää on meille luvassa jo lähitulevaisuudessa. Tarkoituksenani on julkaista tutkimukseni tuloksia Yliopistopedagogiikka- ja Language Learning in Higher Education -lehdissä.

Suomen Kulttuurirahasto
Pohjois-Savo

From gatekeepers to gardeners: A musing about “open world” design for language teaching.

Vilhelm Lindholm

I’ve been thinking. Yes, I know this is a dangerous confession in the current economy, since this admission clearly indicates I am not spending every moment teaching or assessing. Clearly the teaching limits for university teachers are too low!

But back to thinking. I’ve spent the last ten years mostly developing asynchronous learning environments, where my job has been to remotely coordinate groups of students working through projects together, recording videos as they go along. This project has allowed for students to work on campus or Zoom as they prefer and can, based on their own predispositions and limitations (many live out of town), and still work with others, interact, and improve their confidence to express themselves on video. However, the tasks are still linear. First, do project one, then either re-iterate or move on to project two, and so on and so forth.

The asynchronous structure has made the Where? and When? flexible, and the projects themselves are designed to allow a bit of flexibility into the How? Still, the What? has remained fixed. But what if it was not so strictly defined?

Imagine that we fix the Where? and When? We would have a classroom, or several, and a fixed timetable, but the What? would be flexible from the student’s point of view. What would this look like, and how would this kind of workshopping fit into a language and communication learner’s curriculum?

The idea came to me from something called open world games. Games with an open world design do not make the players proceed linearly (for example scrolling sideways across platforms in a game like *Super Mario Bros*), but plops them into a world, provide them with a bit of context and game mechanics and then the player can do as they please. The most famous open world game that you most likely have heard of is *Minecraft*.

But how would this “open world” design actually work? I put this question to an in-house LLM AI that is being tested by our language center at Turku University right now, and it gave some interesting suggestions. First, it recommended that a course design like this would probably need to be aimed at students with B2+ level language skills, and with courses that have more flexible learning outcomes. Second, it suggested having a set of available “missions” in each workshop. For a writing course, these missions could include a short technical writing prompt to explain a concept to a non-expert, reviewing another student’s explanation, rewriting the explanation using technical jargon, asking the teacher for feedback on clarity and so on. The missions would award a certain amount of “experience points” based on difficulty, and be tagged based on the type of task it is (e.g. Vocabulary-1, Style-2). Students would log what missions they completed and can return to the workshop again to do other missions or complete earlier work.

The teacher(s) would function as facilitator, language coach, mission giver, making sure students know what missions are available, checking on groups, reviewing mission logs, etc. Some missions would require a group that could form organically or through some kind of queueing system. The AI even produced a suggested timeline for 8 weeks, with some key thresholds, such as “Earn any 10 experience points in writing” by week 2, “Show evidence of 3 peer reviews” by week 6, and a final Showcase on Week 8.

Clearly, something like these workshops would need to have robust support by a course framework with clear progression tracks, focus areas, mission variations, and most of all, a clear visualization of student progress. When I did my Master’s in interaction design a few years ago, I dreamt up a kind of platform that could visualize progress in various areas of language proficiency, that you can look at by following the link at the end of this text.

But, aside, from idle thinking, why would something like even enter my mind. Well, the metaphorical thorn in my side that prompted this thinking was that through our language requirements and obligatory courses, we, as university language teachers, are still more gatekeepers than gardeners. However, the skills we are meant to cultivate in our students, critical thinking and self-expression, are sour bedmates with obligation and requirements. They are skills that flourish in an atmosphere of self-determination – agency and autonomy to seek out content that feel meaningful and related to the students' interests.

The concept that I dreamt up would switch us from gatekeepers to gardeners. Instead of ushering students into a line to each clear a particular obstacle, we would throw them, like seeds, into a scaffolded sandbox of opportunities, and do our best to help them grow for a while.

The structural changes needed for this would be significant, and perhaps this is nothing but idle dreaming as the world comes to life around us for spring and summer. But perhaps it can be an inspiration for even a small change in a course structure or an approach, or even just a conversation starter.

This summer, in my course development efforts, I am trying to pull back on the quite tough requirements my courses have been known for, and instead really try to underline the opportunities available for students. In many cases, this is just a reframing, without changing much, but if it helps to even slightly change students' perspective to see course opportunities instead of course requirements, it's a win.

Link to Communication skills tracker wireframe:
<https://www.figma.com/proto/7QKFk-KIj15WQz1Hlo5ZCwi/Communication-Studies-Tracker%2C-extended-design%2C-first-version?node-id=85-1758&mode=design&t=1ZmEY6fdQj7cGi4h-1>

AI's minuses turn to teacher's pluses

Natalia Bagrova, LAB University of Applied Sciences

Over the past five years, a great wave of publications, speeches, fears, discussions, and aggressive advertising has risen around artificial intelligence (further as AI). News portals tell us how the neural network has learnt another amazing trick. It should be understood that an artificial neural network is not a model of the brain. According to neurophysiologists' remarks the mechanism of the human brain is still poorly understood, and its model is far from mathematical formalization. The deeper scientists study the human brain, the less clear it becomes how it works. In this sense, AI will never be able to replace humans. From the above-mentioned information the first disadvantage of this system comes.

AI learns from large datasets, but it does not have knowledge in the human sense. It learns to reproduce the types of relationships and structures it sees in the information it receives. Based on this, AI tries to predict which words or phrases are most likely to be followed by others. It is not even theoretically possible to make AI has knowledge of everything in the world. Humanity's 'database' is growing too fast. So, often this tool does not always fulfil its task. Unlike humans, AI does not have a common understanding of the world gained through upbringing, societal culture, and life experience. Accordingly, it cannot rely on a worldview when formulating its answers. This quite often results in the user receiving information 'off-topic'. This is especially evident in broad, general queries. Sometimes AI may give an incomplete answer or not find this or that information at all. Its speech sometimes becomes stylistically ugly - with cumbersome constructions, logical inconsistencies and numerous repetitions. This is the second downside of the tool.

Natural language is an incredibly complex system, adapted to reflect absolute truth. Too much depends on the context of the conversation and the worldview of the interlocutors. The multifaceted and constantly changing nature of human language is also a major challenge for AI. Many nuances that can be understood only in a certain context often led to the

generation of erroneous information. Due to the ambiguity of natural language, AI can misinterpret a user's request. For example, the scenarios of fairy tales were analyzed using Vladimir Propp's book 'Morphology of the Fairy Tale'. It turned out that the model of development of events includes several obvious elements: in fairy tales there is always a positive and a negative hero. There is also necessarily present a giver, a road, an obstacle and at the end a happy ending. A distinctive feature of such fairy tales was eclecticism. The program combined characters and their actions, telling, for example, about Ivan the Fool, who fights with the Serpent Gorynych. An undoubted disadvantage was the poor language of narration. The listeners became bored. A live narrator will always add humor, and somewhere interesting speech turns. For the same reason, the program cannot translate metaphors or phraseologies into other languages. Online translators work with large amounts of information. It is worth noting that the quality of their translation has improved significantly in recent years. Now they do not translate each word separately, as they used to do, but look for the whole sentence somewhere in the texts. The biggest difficulty arises with semantics. It requires a knowledge base to understand the meaning of expressions. For example: the chickens are ready for dinner. It is not clear how to translate this phrase correctly if you don't know whether the person is at the poultry farm (Chickens are ready for dinner) or in the restaurant (Chickens are prepared for lunch). Natural language complexity shows the third corn of AI.

All the major previously mentioned disadvantages of AI turn into great advantages for the teacher in creating graded assignments that this tool will not be able to cope with. Below are some examples of probable tasks:

1. If a teacher uses off-line format, he/she can ask students to choose the phrasal expression from the given list, generate its picture by a neural network and discuss differences in interpreting it in small groups. In an online format the teacher can ask to make a video presentation about getting results.

2. In class the teacher can offer to choose one colloquium expression from the proposed ones, generate a picture and show it to the group, based on which the students should guess which expression they are talking about. In online classes teacher can make "Conversation part" in Moodle where students post neural network generated pictures and others give possible answers.

3. Formulate such language/linguistic statements, the truth of which cannot be proved or disproved. Based on them, the teacher can offer to choose one and make a presentation to open it or write a short essay. For online format presentation can be filmed or orally presented during online session.

4. Tasks related to human communication and interaction, such as assignments related to language translation, require contextualization and knowledge of culture and society, or creative tasks with cultural background.

5. Tasks related to human communication and interaction, such as assignments related to analyzing processes or phenomena that require imagination to explain.

To sum up, AI is a powerful tool designed to complement and extend human capabilities. It is an assistant that can analyze huge data sets, uncover hidden patterns and process complex information at speeds far beyond human capabilities. Although AI has made significant advances, it will not replace human intelligence.

References:

Marianna Nezhurina 13.07.2024 Alice in Wonderland: Simple Tasks Showing Complete Reasoning Breakdown in State-Of-the-Art Large Language Models. Retrieved: 13.02.2025. Available at: <https://arxiv.org/pdf/2406.02061>

Kirjallisesta monimediaiseen ja suulliseen viestintään: erään saksan opintojakson kokemuksia

Eija Jokinen, Tampereen yliopiston kielikeskus eija.jokinen@tuni.fi

Kun teknologia kehittyy, vieraalla kielellä kirjoittamisen ja kirjallisten kurssisuoritusten merkitys muuttuu ja opiskelijoiden suullisista näytöistä tulee yhä tärkeämpiä. Työelämätaitoina korostuvat kokemus monikanavaisesta viestinnästä sekä yhteistyö- ja palautetaidot. Tampereen yliopiston kielikeskuksen opintojaksolla *Saksa 8 – Viesti ja tiedota saksaksi* (2 op) on pyritty yhdistämään Eurooppalaisen viitekehyksen B1.2-taitotasolle sijoittuvia viestinnällisiä tavoitteita mielekkääksi kokonaisuudeksi. Jakson osaamistavoitteet ovat:

Opiskelija

- *ymmärtää erilaisten tiedottavien tai vaikuttavien tekstien pääkohdat ja tärkeimpiä yksityiskohtia*
- *osaa viestiä monimediaisesti ja laatia oman valinnan mukaan esim. lyhyen blogitekstin, podcastin tai mainoksen*
- *pystyy osallistumaan aktiivisesti suullisiin vuorovaikutustilanteisiin.*

Opintojaksoon sisältyy kontaktitapaamisia, oppimispäiväkirja- ja itseopiskelutehtävä, projektityö sekä puolivillaisen tiimikokouksen tapaan toteutettu projektityön esittely. Opintojakso arvioidaan hyväksytty/täydennettävä/hylätty -asteikolla. Kevään 2025 toteutus oli tähän mennessä neljäs ja jakso on vähä vähältä kehittynyt nykyiseen muotoonsa.

Kontaktitapaamiset

Opintojakson alkupuolen pienryhmäharjoitukset pyrkivät aktivoimaan ja syventämään eri taustoista tulevien opiskelijoiden suullista kielitaitoa. Ne auttavat myös tutustumisessa, jotta mahdolliset yhteiset kiinnostuksen kohteet löytyvät nopeasti ja pari- tai ryhmätyönä laadittavat projektit pääsevät käynnistymään.

Harjoitusten sisältöinä on esimerkiksi arkisten viestintäongelmien ratkomista ja työpaikkaviestinnän työkalujen testausta (luovia keinoja perehdytykseen tai tunnelmien kartoittamiseen kokousten alussa). Materiaalina hyödynnetään mm. helppolukuisia blogitekstejä, jotka linkittyvät muodoltaan projektitehtävään. Lisäksi opiskelijat laativat omaa projektiaan mainostavat nopeat hissipuheet.

Oppimispäiväkirja ja itseopiskelu: kerää 5 pistettä ja raportoi kirjallisesti tai audiona

Opiskelijat palaavat kahden tai kolmen tapaamiskerran aiheisiin oppimispäiväkirjan muodossa. Tehtävä yhdistää toiminnan raportointia ja omien näkemysten ilmaisua kohdekielellä ja ohjaa kertaamaan tapaamisten saannasta.

Lisäksi opiskelijat voivat omista tavoitteistaan riippuen jakaa parhaat saksankieliset podcast-, vlogi- tai instagram-vinkkinsä, tavata saksankielistä vaihto-opiskelijaa tietyn teeman tai pulman merkeissä, kommentoida tekstiä työpaikan huumorista tai ambivertistä viestijästä tai ratkoa online-tehtäviä. Kirjoittamisen apuvälineet kuten ChatGPT, Copilot ja DeepL ovat sallittuja ja niiden käyttöä pyydetään pohtimaan raportin osana. Tehtävän arviointi: hyväksytty/täydennettävä.

Projekti vapaavalintaisesta aiheesta, toteutus tapaamiskertojen välillä

- Yleinen tavoite: itse valitulle kohderyhmälle suunnattua tiedonvälitystä jollakin luovalla tavalla
- Henkilökohtaiset oppimistavoitteet
- Jos valitaan blogi tai podcast, siihen suunnitellaan otsikkotasolla viisi jaksoa, joista yksi toteutetaan käytännössä.
- Oleellista on sopivasti rajattu aihe sekä kielellisesti ja ajankäytöllisesti realistiset tavoitteet.

Hyväksytty suoritus käsittää projektisuunnitelman, tehtävänantoon nojaavan toteutuksen – tyyliään ja laajuudeltaan hyvin monenlaiset ovat sallittuja – sekä suullisen esittelyn ja loppurefleksion (ks. alla). Hyväksytty/täydennettävä -arviointi rohkaisee tekemään kielellisiä ja taiteellisia kokeiluja, ja lukiosta tai kielikeskuksen A-taitotasolta jatkaneet opiskelijat ovat yhdenvertaisessa asemassa hiljattain opiskelijavaihdosta palanneiden kanssa, mikä edistää oppimiselle suotuisaa ilmapääpiiriä. Saksankieliset kurssiassistentit tarjoavat tukea tehtävien kielelliseen viimeistelyyn, jolloin opiskelijat pääsevät harjoittelemaan tapaamisista ja palautteenannosta sopimista kohdekielellä ja keskustelemaan kielellisistä valinnoistaan.

Opiskelijoiden omasta kiinnostuksesta ja asiantunte-
muksesta nousevat aiheet ovat tuottaneet persoonalli-
sia ja informatiivisia blogipostauksia, visuaalisesti vai-
kuttavia fläijereitä lukijaa aktivoivine linkkeineen ja
QR-koodeineen sekä luontevia, hyvin valmisteltuja
podcast-jaksoja, joissa juontajat keskusteleval kahdes-
taan tai haastattelevat vieraita. Oma kiinnostus motivoi
usein lukemaan kurssitason ylittäviäkin taustamateriaa-
leja ja kokeilemaan viestintää omien taitojen ylärajoilla.
Toisaalta minimipanostuskin tuottaa toimivia tuloksia.

Onnistunutta tiedonvälitystä on syntynyt niin konk-
reettisista kuin abstrakteistakin aiheista, esimerkkeinä
aloittelevan vegaanin ja parkour-harrastajan ohjeet, Eu-
rooppa-vaalit sekä intersektionaalinen feminismi yleis-
tajuistettuna. Kiinnostava on blogien ja podcastien
maailmasta tuttu tiedonvälityksen muoto, jossa tekijät
esittelevät oman analyysinsä tuloksia (Les Misérables -
romaanin filmi- ja näyttämösovitukset, Star Wars -elo-
kuvat ja erittäin ajankohtainen Euroviisut 2025).

Tiimikokous: projektien esittely, reflektio ja kes- kustelua

Projektit palautetaan etukäteen Moodle-alustalle.
Opintojakso päättyy rentoa tiimikokousta simuloivaan
tilanteeseen, jossa sekä projektien esittelijät että heidän
”kollegansa” saavat aktiivisen roolin:

- a. Toiset kurssilaiset valmistautuvat kokoukseen
miettimällä kiittävää palautetta, tarkentavia ky-
symyksiä ja jatkoideoita sekä kertaavat ja opis-
kelevat Moodlessa näihin tarvittavia fraaseja.
- b. Suullisen esittelyn tehtävänä puolestaan ei ole
toistaa projektin sisältöä, vaan tekijät arvioivat
omien tavoitteidensa toteutumista ja saamaansa
tukea sekä jakavat projektiin liittyvät oppimis-
kokemuksensa ja vinkkinsä. He alustavat kes-
kustelua lyhyen, mahdollisimman selkeän ja
kiinnostavan diaesityksen avulla, johon sisältyy
reflektiota ohjaavia valmiita kysymyksiä.

Alustuksen jälkeen aiheesta käydään noin 15 minuutin
keskustelu. Ensimmäistä keskustelua harjoitellaan
opettajajohtoisesti ja seuraavissa keskusteluissa vastuu
puheenvuorojen ottamisesta siirtyy yhä enemmän opis-
kelijoille itselleen. Kirjallinen etukäteisvalmistelu hel-
pottaa suullista ilmaisua ja lopputuloksena on ollut hy-
vin autenttisen oloisia keskusteluita koko ryhmän kes-
ken, ei vain muutamien aktiivisimpien tai ennestään
taitavimpien puhujien. Eurooppalaisen viitekehyksen
kriteerit ”ymmärrettävyys” ja ”riittävä tarkkuus” ovat
toteutuneet helposti.

Projektien esittelijät puolestaan saavat kokemuksen
siitä, miten hyvältä kollegoiden konkreettinen ja runsas

palaute tuntuu ja miten kysymyksillä välitetään kiinnos-
tusta ja empatiaa. B1-taitotason mukaisesti esittelijät
pääsevät myös kokeilemaan spontaania reagointia ylei-
sökysymyksiin, joka yleensä sujuukin vaivattomasti,
koska oma projekti on puheenaiheena konkreettinen ja
tuttu.

Opettajan rooli on yksi keskustelija muiden joukossa.
Koska projektien onnistumiset ja kehityskohteet tule-
vat yleensä keskustelun aikana käsitellyksi melko katta-
vasti, opettaja voi jälkeinpäin keskittyä kirjallisessa pa-
lautteessaan kiittämään hyvää työstä, vetämään yh-
teen tärkeimmät yhteiset havainnot ja antamaan mah-
dollisia kielellisiä ja tiettyihin konventioihin liittyviä
vinkkejä. Hyödyllisimmät ohjeet jaetaan kaikille yhtei-
sessä dokumentissa Moodlessa.

Ajatuksia opintojaksosta

Eri opiskelualoilta tulevat opiskelijat ovat ottaneet
kurssikonseptin hyvin vastaan. Lyhyestä kestosta ja
pienestä tuntimäärästä huolimatta opintojaksolla ovat
karttuneet jonkin verran niin yleinen kielitaito ja vies-
tintärohkeus kuin siirrettävät valmiudetkin. Yhteisen ja
omatoimisen tekemisen suhde vaikuttaa toimivalta ja
opiskelijat pystyvät säätämään omaa työmääräänsä
suuntaan jos toiseenkin. Työskentelymuodot – varsin-
kin suullinen esittely, joka ei koskekaan ulkopuolista ai-
hetta vaan omia valintoja ja niiden perustelua ja itsear-
viointia – täydentävät saksan opintopolun muita askel-
mia. Eri formaatit tekevät muiden projekteihin tutustu-
misesta mielenkiintoista ja opettavat myös sellaista,
mitä itse ei tällä kertaa päässyt kokeilemaan.

Kehittämiskohteeksi nousee erityisesti se, miten kurs-
sin alkupuolen tapaamiset ja ohjattu itseopiskelu ni-
voutuisivat mahdollisimman tehokkaasti ja luontevasti
toisiinsa ja tukisivat samalla projekteja. Nopeasti val-
mistuvat projektit ovat myös haaste niin opiskelijoiden
kalenterille kuin opettajan tarjoamalle tuellekin. Lisäksi
yhteinen kehittämiskohde kaikilla kielikeskuksen opin-
tojaksoilla on generatiivisen tekoälyn viisas hyödyntä-
minen niin ideoinnin kuin kielellisen tuottamisenkin
apuna.

